

Şiir Serüvenim

– EDİP GÜL · 18 Ekim 2022

ŞİİR SERÜVENİM

BeğenAntolojimYorumlarPaylaşTweeitle

ŞİİR SERÜVENİM

ŞİİR yazıyorum. Boş geçen derslerimde can sıkıntısından şiir yazıyorum. Fen lisesinde de böyle oluyordu. Edebiyat dersine ilgisi olmayan o fencilerin bana kazandırdığı şey şiirdi. Dilseza ve şair gibi bir sürü şiir o yılların ürünü. Elime geçirdiğim bir ajanda bana bir sürü şiir hediye etmişti. Şimdi de yeni bir ajanda aldım elime. Eğitimci günlüğü tutarken aradan şiir de yazıyorum.

Her derse birden fazla şiir kitabıyla giriyorum. İlk günler onalar şiir okuyordum Türk Edebiyatının en güzel şiirlerinden. Şimdi de istiyorlar ama yanıt vermiyorum. Onun yerine kendim şiir yazmayı, kendi şiirimi yazmayı yeğliyorum.

Yazdığım yazıyı kaybettim. Bir oyuncağı kırılmış çocuk gibi üzülüyorum. Ama bu kez kendimi üzmeyeceğim. Söz verdim kendimi hiçbir şeyle üzmeyeceğim. Pozitif olmak zorundayım. Hayatımın bu raddesinde negatif olmak bana gelmez. Lise sıralarında bir divan şairinin beytini ezberlemiş, okul dönüşü yorgunluk ve mutsuzluğumu onunla yener olmuştum. Şöyleydi. Mihnet ü belayı kendine zevk etmededür bu alemde hüner, Gam-ı Şadi felek böyle gelmiş böyle gider. Şair meçhul bu şiir çok kere beni gamdan kurtarmış, gam denizinde boğulup gitmemi önlemiş, sahili selamete çıkmamı sağlamıştır. Bu kez öyle yapmayacağım. Üst üste yazı yazmayacak, düzeltmeden kaydedeceğim. Kayıt önemli, kayıt her şeyden önemli. Aptal makine aniden durabilir, elektrikler kesilebilir. Her şey olabilir. Emeğimin zayı olmasını istemiyorum. Emeğe değer veriyorum. Öğrencileri de öyle ikaz ederim hep. Emeğe saygı. Emek en güzel şey. O olmazsa hayat olmaz.

Yarın ders almaya gideceğim. Notlar tutacağım. O notları değerlendirecek yazılar yazacağım. Bu yazılar yolumu aydınlatacak. Eserler vereceğim. Eserler geleceğim olacak. Kayıp yıllarımın kazancı olacak. Hayırla yâd edileceğim. Hayırlara taşacak beni ahirette mesut ve bahtiyar edecek işler olacak bunlar. Salih amel olacak diye düşünüyorum hiç bitmeyen sadak yerine geçecek. Sadaka-i cariyeye.

GİZLİ KAPİ'yi üç yıl önce ramazan geceleri uykusuz sahur beklerken demledim. Demledim diyorum tam bir çay kıvamında yazdım onları. Ey Kutlu Peygamber yine yıllar önce askerlik öncesi o stresle yazıldı akşamüstleri romantik bir ortamda. İki üç yıllık evliydim, bir çocuğum vardı. TV'de eşimle anlaşamazdık. O yatıp uyurdu. Ben yalnız kalırdım. Yalnızlığın tadını çıkarırdım.

Bir öğrencim 'nasıl şiir yazıyorsunuz?' dedi. Sıkıntıdan diye cevap verdim. Sıkılmazsam yazamam. Şimdi ben en çok ders yapmadığım zamanlar sıkılıyor ne yağacağımı bilemiyorum. O zaman günlük, ya da şiir yazmak devreye giriyordu.

İşte şiir hayatımın bu zorlu anlarından doğuyordu. Kaybettiklerimi geri alma hırsımdan. Zamanı aşmak istiyordum. Oldum olası zamanla yarışırım. Bu bana hocalarımın tavsiyesi. Necip Fazıl'ın etkisini de inkar edemem. Hocalarım önce okumayı salık verdiler, okudum. Sonra yazmayı salık verdiler yazdım.

Kendimizi aşmayı salık verdiler aşmaya çabaladım hep.
Ahmet Kemal